

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อศึกษาพฤติกรรมความเสี่ยงของบุคคลในอาชีพต่าง ๆ กันคือ อาชีพผู้บริหาร เสมียนพนักงาน และกรรมกรว่ามีความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างไร มีลักษณะการเสี่ยงเป็นแบบใด

กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานบริษัทจำนวน 180 คน สุ่มจาก 20 บริษัทที่มีอาชีพผู้บริหาร เสมียนพนักงาน และกรรมกรแต่ละบริษัทเลือกอาชีพละ 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จักขมาผลการทดลองการตัดสินใจในสภาพการเสี่ยงในท้องที่ทางบริษัทแต่ละแห่งจัดให้ กำหนดให้ผู้รับการทดลองเลือกเล่นเกมทายเลขในลักษณะการพนัน 4 แบบ แบบที่หนึ่งมีตัวเลขให้เลือกทาย 2 ตัว ถ้าทายถูกหนึ่งครั้งได้รับเงินรางวัล 1 บาท แบบที่สองมีตัวเลขให้เลือกทาย 4 ตัว ถ้าทายถูกหนึ่งครั้งได้รับรางวัล 3 บาท แบบที่สามมีตัวเลขให้เลือกทาย 8 ตัว ถ้าทายถูกหนึ่งครั้งได้รับรางวัล 7 บาท แบบที่สี่มีตัวเลขให้เลือกทาย 16 ตัว ถ้าทายถูกหนึ่งครั้งได้รับรางวัล 15 บาท ผู้ทดลองจะจ่ายเบี้ยแทนเงินให้ผู้รับการทดลองเล่นเกม ถ้าทายผิดเสีย 1 บาท (1 เบี้ย) แต่หากทายถูก ผู้ทดลองจะจ่ายเงินตามจำนวนเบี้ยที่เล่นได้ โดยแบ่งผู้รับการทดลองแต่ละอาชีพออกเป็น 3 กลุ่ม ให้มีโอกาสเสี่ยง 1 ครั้ง 4 ครั้ง และ 8 ครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณค่าคะแนนความเสี่ยงจากสูตร

$$R = \log_2 \frac{1}{p}$$

$$R = \text{คะแนนความเสี่ยง}$$

$$p = \text{ความน่าจะเป็นในการทายถูก}$$

2. หาค่าเฉลี่ยของแต่ละคนที่เลือกของกลุ่มที่มีโอกาสเลือกเล่น 4 ครั้ง และ 8 ครั้ง และแสดงควยกราฟ

3. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนความเสียงในแต่ละกลุ่มอาชีพ
4. วิเคราะห์ความแปรปรวนความเสียงระหว่างกลุ่มอาชีพผู้บริหาร เสมียน พนักงาน และกรรมกร ในกลุ่มที่มีโอกาสเลือกเล่น 1 ครั้ง โดยใช้ Single-factor Experiment ตามแบบของไวเนอร์ (Winer, 1971)
5. วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเสียงของครั้งที่ 1-4 และ 1-8 ของกลุ่มที่มีโอกาสเลือกเล่น 4 ครั้ง 8 ครั้งตามลำดับ โดยใช้ Two-factor Experiment with Repeated Measures on One Factor

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า

1. การตัดสินใจเสียงของบุคคลอาชีพผู้บริหาร เสมียนพนักงาน และกรรมกร ไม่แตกต่างกัน
2. คะแนนความเสียงในการเลือกแต่ละครั้งของบุคคลทั้ง 3 อาชีพที่มีการเลือก 4 ครั้งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ของกลุ่มที่มีการเลือก 8 ครั้งไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ไม่ได้ควบคุมตัวแปรด้านฐานะทางเศรษฐกิจ บุคลิกภาพ ระดับสติปัญญา ซึ่งควรจะพิจารณาควบคุมตัวแปรเหล่านี้ด้วย
2. การวิจัยครั้งต่อไปควรจะจัดสภาพการทดลองที่เป็นจริงคือ ให้ผู้รับการทดลองมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลได้หรือผลเสียโดยตรง
3. การวิจัยครั้งต่อไปอาจจะใช้เครื่องมืออื่นที่เป็นตัวแทนของงานการเสียงวิธีอื่นบ้าง เช่น การให้แก้ปัญหาในสภาพการณ์ที่ยุ่งยากใจ การเล่นเกมการพนันแบบอื่น
4. การวิจัยครั้งนี้ ผลตอบแทนที่ผู้รับการทดลองจะได้อาจมีค่าน้อยเกินไป การวิจัยครั้งต่อไปควรที่จะเพิ่มผลตอบแทนเพื่อเป็นสิ่งเร้าให้บุคคลตัดสินใจ
5. ควรจะศึกษาพฤติกรรมการเสียงของบุคคลในอาชีพอื่น ๆ ต่อไป หรืออาชีพเดียวกัน แต่ต่างกลุ่มตัวอย่างกัน เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบกัน

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลที่ได้สามารถจะนำไปอธิบายพฤติกรรมความเสี่ยงของบุคคลต่างอาชีพว่ามีความเสี่ยงไม่แตกต่างกัน เมื่อทดสอบทางสถิติแล้ว
2. แสดงว่าผู้บริหาร เสมียนพนักงาน และกรรมกร แม้จะมีความรับผิดชอบในลักษณะต่างกัน แต่การเสี่ยงไม่แตกต่างกัน เพื่อที่จะนำผลนี้ไปประกอบการพิจารณารับสมัครบุคคลเข้าทำงาน หรือแต่งตั้ง โยกย้ายบุคคลให้เหมาะสมกับหน้าที่ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น
3. ผลที่ได้สามารถอธิบายพฤติกรรมกรเลือกของบุคคลได้ว่า การที่บุคคลเลือกเล่นเกมต่างกัน เพราะบุคคลมีความพอใจในอรรถประโยชน์และโอกาสที่แตกต่างกันไป ซึ่งสามารถนำไปเป็นเครื่องมือพิจารณาการตัดสินใจในชีวิตประจำวันได้ เช่น การเลือกอาชีพ การเลือกคูครอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย